

OTVORENA ZRAČNA LUKA „FRANJO TUĐMAN“ U ZAGREBU

Croatia Airlines, hrvatski nacionalni avio prijevoznik, ove godine proširuje mrežu odredišta s četiri međunarodne linije.

Riječ je o letovima u tri skandinavske zemlje (Zagreb - Stockholm, Zagreb - Helsinki i Zagreb - Oslo), koji se uvode u drugoj polovici svibnja te o izravnim međunarodnim letovima u Bukurešt, koji se uvode prvi put u povijesti tvrtke. Letovi za Bukurešt počinju 19. svibnja, a hrvatski i rumunjski glavni grad povezivat će se triput na tjedan - ponedjeljkom, srijedom i petkom.

Novi putnički terminal zagrebačke Zračne luke "Franjo Tuđman" svečano je otvoren 21. ožujka u nazočnosti 500 uzvanika, među kojima su bili premijer Andrej Plenković i državni tajnik za vanjske poslove Francuske Harlem Desir. Na svečanosti otvorenja Zračne luke "Franjo Tuđman" bila je prisutna kći po-

SURSA: www.skyscrapercity.com

Gradnja novog terminala vrijednog 331 miliona eura započela je sredinom decembra 2013. godine i najveći je infrastrukturni projekt u Hrvatskoj u posljednjih 10 godina. Novi terminal se proteže na 65.000 metara kvadratnih na četiri nivoa, s tim da će se prva dva koristiti za dolaske, a druga dva za odlaske. Postavljeno je 30 šaltera za

ljen je parking s 1.100 parkirnih mjesta.

Premijer Andrej Plenković izjavio je na svečanosti otvorenja kako je siguran da će predviđena zračna luka pridonijeti imidžu Hrvatske, boljem dojmu svih onih koji nas posjećuju, daljnjem povećanju broja turista. Očekuje se da ovdje imamo oko 5 milijuna putnika godišnje. Vjerujem da će ova zračna luka biti poticaj da dovršimo projekte i u Dubrovniku i u Splitu te drugim zračnim lukama, na čemu radi Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture, kazao je premijer.

Francuski državni tajnik Harlem Desir rekao je da je sretan što je u Zagrebu i što se tako važna zračna luka otvara u 25. godini od međunarodnog priznanja Hrvatske. Pohvaljujem hrvatske arhitekte i izvođače te francuske koji su tu radili jer to pridonosi jačanju ekonomske i druge suradnje Hrvatske i Francuske. To je izvanredna prilika za jačanje hrvatske ekonomije i jačeg međunarodnog prepoznavanja Hrvatske i kao članice Europske unije, ocijenio je Desir.

Ivan Dobra

SURSA: www.airportfocusinternational.com

kojnog predsjednika Tuđmana Nevenka, sinovi Miroslav i Stjepan te mnogi gosti, među kojima i partneri iz zrakoplovnih kompanija. Na novi su se terminal točno u ponoć 28. ožujka prebacile sve operacije sa starog terminala, a isti dan rano ujutro krenuo je i prvi redoviti let Croatia Airlinesa iz Zagreba u Dubrovnik.

check-in i napravljeno je osam aviomostova – dva za domaći i šest za međunarodni promet, s mogućnošću daljnjeg proširenja na ukupno 16 aviomostova.

Nova zgrada u prvoj fazi moći će primiti pet miliona putnika, a kada se broj putnika poveća iznad toga broja, kapacitet će se povećati na osam miliona putnika. Naprav-

DVOJEZIČNO GLASILO HRVATA U RUMUNJSKOJ
PUBLICAȚIE BILINGVĂ A CROAȚILOR DIN ROMÂNIA

STR. / PAG. 4

GIMNAZIJA U KARAŠEVU...

STR. / PAG. 6

USKRS...

STR. / PAG. 7

OLIMPIJADA HRVATSKOG...

ČUVARI BOŽJEG GROBA U KLOKOTIČKOJ CRKVI

Foto: Slavica Muselin

Sljedeća emisija na hrvatskom jeziku prikazat će se u petak 05.05.2017, u 19.30 sati. Gledajte nas!

REDAKCIJA:
COD ISSN 1841-9925

Redactor șef
Ivan DOBRA

Redactori:
Lina TINCUL; Daniel LUCACELA; Slavica-Maria
MUSELIN; Maria GIURCHIȚA

Colaboratori:
Maria LAȚCHICI; Pr. Davor LUCACELA; Petru MILOȘ

Tehnoredactor:
Zlatko Nikola URSUL

Adresa:
Unirea Croaților din România
327065 Carașova 22, jud. Caraș-Severin, România
Telefon: 0040-255-232255
Fax: 0040-255-232146
E-mail: zhrucr@gmail.com; hgredactia@gmail.com
Web: www.zhr-ucr.ro

Hrvatska Grančica

UREDNIŠTVO:
ISSN KOD 1841-9925

Glavni urednik:
Ivan DOBRA

Urednici:
Lina TINKUL; Daniel LUKACELA; Slavica-Marija
MUSELIN; Marija ĐURKIĆA

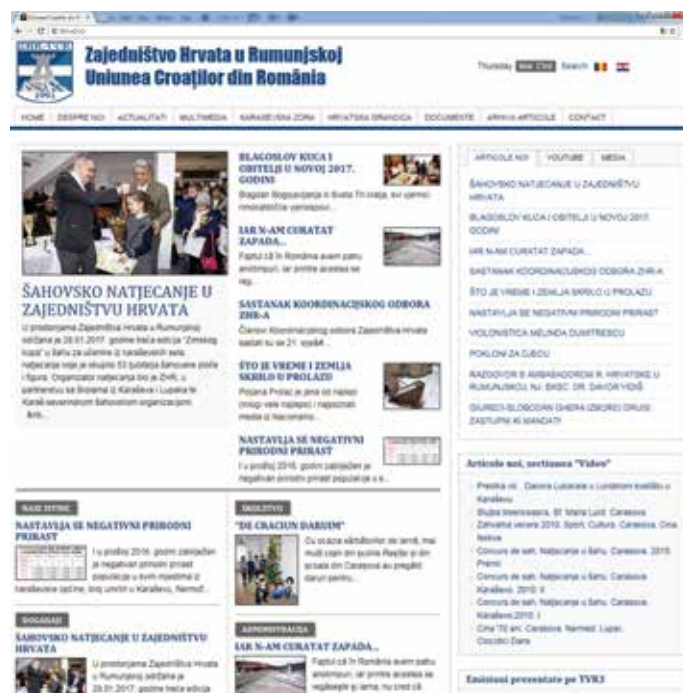
Vanjski suradnici:
Marija LACKIĆ; Vič. Davor Lukačela;
Petar Miloš

Tehnoredaktor:
Zlatko Nikola URSUL

Adresa:
Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj
327065 Carașova 22, Caraș-Severin, România
Telefon: 0040-255-232255
Fax: 0040-255-232146
E-mail: zhrucr@gmail.com; hgredactia@gmail.com
Web: www.zhr-ucr.ro

Hrvatska Grančica

www.zhr-ucr.ro

U OVOM BROJU DONOSIMO:

KATANE KOD BOŽJEG GROBA	STR. 3
20. OBLJETNICA GIMNAZIJE	STR. 4
USKRS U KARAŠEVU	STR. 6
OLIMPIJADA HRVATSKOG JEZIKA	STR. 7
HRVATSKI NOGOMETAŠI U POLI	STR. 8
ŠEDINJA CONSILIULUI LOCAL	STR. 10
ZNAČENJE USKRS	STR. 11
INTERVIU CU MIHAILA MARIAN	STR. 12
PAGINA ELEVILOR	STR. 13
AVENTURI LA PESCUIT	STR. 14
AȚIUNE DE PLANTARE	STR. 15
ZRAČNA LUKA "FRANJO TUĐMAN"	STR. 16

Svakog petka s početkom od 19:10, na frekvenciji 105,6 MHz Radio Ričice, emitira se naša emisija na hrvatskom jeziku. Slušajte nas!

Sljedeća emisija na hrvatskom jeziku prikazat će se u četvrtak 04.05.2017, u 11.00 sati (prije podne). Svaka emisija pokušava obuhvatiti ono što je značajno u povijesti i životu hrvatske manjine na rumunjskom prostoru, naše tradicije, običaje i najvažnije događaje iz karaševske zajednice. Gledajte nas!

Iar dacă înainte de masă ai posibilitatea să servești și o dușcă zdravă de țuică curată de prună sau chiar mai multe, cu atât mai bine atunci, este un fel de ambrozie. Tot pescuind de-a lungul anilor am reușit să cunosc îndeajuns acest pește și pot să vă spun sincer și cu mâna pe inimă că mă simt unul dintre cei mai fericiți oameni din lume. Am pescuit destul în viața mea, am pescuit și

pe Dunăre, și pe lacuri de munte, am pescuit aproape toate speciile

de pește de la noi din țară și din străinătate. Am pescuit lăstăre de 20 kg, crapi și șalăi de Dunăre de 5,6 kg, am pescuit din barcă știuci de dimensiuni impresionante și multe altele, însă cel mai frumos lucru care mi s-a întâmplat în viață a fost pescuitul păstrăvului de munte la muscă artificială și rotativă pe malul venerabilului nostru râu Caraș.

Petru Miloș

PLANTARE DE PUIEȚI LA CARAȘOVA

Pe 31 martie și 1 aprilie, dealurile din Carașova au fost împânzite de voluntari entuziaști care au răspuns afirmativ la acțiunea de împădurire a zonei Karadžica, acolo unde primăria comunei Carașova le-a pus la dispoziție terenul. Cei care au răspuns solicitării Primăriei au fost elevii clasei a X-a de la Liceul Teoretic Bilingv Româno-Croat din Carașova, însoțiți de profesorul de sport Calotă Cosmin, dar și Asociația Euroland Banat. Cu multă voie bună și multă energie, voluntarii au plantat în jur de 2200 de puieti forestieri pe o suprafață de aproximativ 35 de ari. Îndrumați de câteva persoane cu experiență, participanții au primit sfaturi și au aflat care sunt regulile de bază pentru plantarea puietilor. Împărțiți în echipe, ei

Elevii clasei a X-a

au săpat gropi, le-au adâncit, au plantat puietii și au tasat locul dând naștere, astfel, unei suprafețe împădurite care să dureze multe generații de acum înainte.

Despre această acțiune ne-a spus mai multe inginerul Todor Milovan, responsabil pentru fondul forestier al Primăriei Carașova și coordonatorul acestui eveniment: "Cu câteva zile înainte, însoțit de localnici, în zona Straža, pe o suprafață de 40 de ari, am plantat în jur de 1900 de puieti de pin

Poză de grup cu voluntarii

negru, molid și frasin. Această parcelă din Straža a fost incendiată aproape în fiecare an și ca să nu o pierdem din fondul forestier am fost nevoiți să plantăm. Apoi ne-am deplasat în zona izvorului Lazarovac unde am mai plantat în jur de 400 de puieti. Pe 31 martie, am mers la Karadžica, lângă Kalvarija. Acolo am fost însoțiți de elevii clasei a X și împreună am plantat în jur de 2.200 de puieti de molid și pin. Elevii au fost extrem de bucuroși că au putut să ajute și să sprijine această acțiune de împădurire a zonei noastre. Pe 1 aprilie ni s-au alăturat și 40 de voluntari de la Asociația Euroland Banat, dar și mai mulți localnici și am continuat plantarea în această zonă. Puietii au fost achiziționați de la Ocolul Silvic Reșița și plătiți de Primăria Carașova. Le mulțumesc tuturor celor implicați în această acțiune de plantare a puietilor forestieri, iar pentru anul viitor, Primăria Carașova are deja în vedere câteva zone care necesită să fie împădurite. Sper că numărul voluntarilor va crește, precum și numărul de puieti plantați."

Todor Milovan a absolvit Facultatea de Horticultură și Silvicultură din Timișoara, specializarea Silvicultură, iar de doi ani lucrează în Primăria Carașova ca inspector în cadrul compartimentului Cadastru Agricol și Urbanism.

Lina Tincul

DUȘMANII PĂSTRĂVULUI DE MUNTE

Odată cu trecerea anilor m-am descotorosit de metehnele acumulate în timpul tinereții mele și am ajuns pe drumul cel bun al pescarului sportiv, atât la peștii pașnici și la răpitorii apelor de munte, colinare și de șes cât și la pescuitul pe malul Dunării.

Cum probabil deja știți și din articolele anterioare ale prestigioasei publicații locale Hrvatska grančica, prima și cea mai mare dragoste a mea a fost și va rămâne pentru totdeauna pescuitul cu undița. Nimic pe lumea aceasta nu se poate compara cu o zi petrecută pe malul unui râu din inima munților, pescuind păstrăvul Salmo Trutta Fario, cel mai frumos pește din lume și rege incontestabil al apelor de munte. Iar când acest gen de pește este capturat prin mijloace sportive în cheile sălbaticice ale Carașului, la el acasă, cum ar spune inițiații, mai ales în porțiunea care începe în amonte de Sutiska și se termină la Gura Comarnicului, satisfacția este cu atât mai mare. Dar nu oricine se poate lăuda cu un păstrăv prins în acel impenetrabil segment de chei, o astfel de reușită nu stă la îndemâna oricărui pescar. Mulți braconieri faimoși mi-au destăinuit, nu fără o urmă de tristețe în glas, că acei câțiva kilometri de chei din amonte de Sutiska formează cel mai sălbatic canion din țară și singurul loc din Parcul național Semenice-Cheile Carașului unde rar se încumetă să pătrundă, chiar și cei mai periculoși dintre ei. Inaccessibilitatea aceluia loc și viperele veninoase sunt principalii aliați ai păstrăvilor în inechitabila luptă de supraviețuire împotriva furcilor ascuțite ale braconierilor.

Dar nu numai omul bra-

conier este dușmanul păstrăvului de munte. El îi este dușman de moarte, ce-i drept, dar și omul pescar cu actele în regulă și cotizațiile plătite la zi la asociațiile afiliate, are un rol important în lupta pentru supraviețuire a păstrăvului. Pesca-
rul sportiv nu are voie să oprească un număr mai mare de pește decât cel admis de lege și este obligat să elibereze peștii care nu au dimensiunile legal admise pentru reținere. Păstrăvul mai are și o

serie de dușmani biologici, iar aici mă refer la factorii naturali cum ar fi schimbarea bruscă a vremii, scăderea și creșterea temperaturii apei, viiturile de ploaie, topirea zăpezii, tulburarea sau creșterea debitului și curentului apei. Alte pericole cauzate de om în lupta pentru supraviețuire a păstrăvului sunt și proiectele de captare a apei pe cursul râurilor montane pentru amenajări de microhidrocentrale în regim privat, acestea fiind foarte la modă în ultima vreme la noi în țară. Un alt factor biologic

dăunător speciei păstrăvului îl reprezintă defrișările neraționale ale zonelor împădurite, deoarece pâraiele provenite din ploie se varsă direct în râuri, însă fără a întâlni vreun obstacol. După câte o aversă puternică de ploaie râurile cresc inevitabil și rostogolesc la vale pietre și bolovani care distrug refugiul păstrăvului și al icrelor depuse de acesta în perioada prohibiției. Curenții puternici distrug spațiul de viață al

peștelui, iar singurele opțiuni ale păstrăvului în asemenea situații sunt numai două: viața la șanț sau la conductă.

Păstrăvul de munte, așa cum l-am cunoscut eu de mic copil, este unul dintre cei mai minunați pești din lume, oferindu-ți o plăcere și bucurie deosebită atât la pescuit cât și în gastronomie. Nimic nu se compară cu o masă copioasă de păstrăv proaspăt, prăjit cu mult suflet și voie bună, servit cu mămăliguță și mujdej de usturoi freat cu untdelemn.

STRAŽARENJE KOD ISUSOVOG GROBA U KLOKOTIČU

Jedna jedinstvena tradicija kod karaševskih Hrvata, koja se i dan danas čuva u Klokotiču, počinje na Veliki Petak i traje sve do ponoćne sv. Mise na Veliku Subotu. Riječ je o stražarenju „katana“ kod Kristovog groba u mjesnoj klokotičkoj crkvi „Svetih apostola Filipa i Jakova“.

Ove godine, 19 mladića odjevenih u karaševsku narodnu nošnju zadivili su svoje sumještane, pogotovo skupinu koja se vratila iz inozemstva kako bi u rodnom mjestu proslavila najveći kršćanski blagdan, Uskrsnuće Isusa Krista, zajedno sa svojom obitelji i rodbinom. Pored mještana, bili su našem selu i brojni gosti iz susjednih rumunjskih gradova ili pak iz inozemstva, a u razgovoru s nekima od njih saznala sam kako smatraju da je doživljaj proslave i dočeka Uskrsa na selu poseban i ljepši od onoga u gradu. Posebno je lijepo, rekli su naši gosti, što čuvamo ono što su nam naši preci ostavili, našu vjeru, govor, nošnju, običaje i tradicije, vrijedni smo kao zajednica kad negujemo našu prošlost.

Kristov grob u klokotičkoj crkvi u pravilu čuvaju mladići koji završavaju osmi razred OŠ pa sve do punoljetstva, skoro četiri godina za redom. Oni vrše službu stražarenja odjeveni u specifičnu karaševsku narodnu nošnju, kao pravi vojnici, s ljubavlju, odgovornošću i velikim poštovanjem. Kažem specifičnu narodnu nošnju, zato što se prilikom stražarenja način odjevanja razlikuje od onog za svečane prigode, i to upravo po crnim vunanim čarapama navučenih preko hlača pa sve do koljena. Više od toga, neki mladići,

čuvajući još uvijek tradiciju svojih predaka, imaju preko čarapa i svojevrstne „šerenjale“ (pletene ili pak vezene šarene pantljike, široke negdje od dva do tri prsta).

Kristov grob ili Božji grob, kako se u Klokotiču kaže, nalazi se na lijevoj strani župne crkve Sv. ap. Filipa i Jakova. Tamo se nalazi jedna lijepo uređena mala prostorija, prethodno ukrašena i okićena cvijećem i malim loncima zelenoga žita. Na Veliki Petak u 15,00

Vič. Petar Dobra, marjanske i katane

započinje služba čitanja Muke Kristove, a klokotički katane sudjeluju na službi čitanja. Nakon izlaganja Presvetog Sakramenta kod Kristovog groba, započinje stražarenje klokotičkih mladića sve do navečer u 21,00, kada svećenik uzima Presveti sakrament iz prostorije u crkvi gdje je lijepo okičen Kristov grob i nosi ga u sakristiju. Kad se pjeva Muka Kristova, pjesma koja traje skoro dva sata, velika naša crkva je prepuna vjernika, od maloga do najstarijeg mještana. Pjevanje Muke Kristove na Veliki petak je inače jedna od lijepih tradicija karaševskih Hrvata koja se još uvijek čuva i u ostalim karaševskim selima.

Smjena straže na Veliki Petak vrši se svakih 15-20 minuta. Stražu sačinjavaju dva mladića i vođa koji je, po običaju, najstariji od skupine mladića. Najstarijem članu pripada čast biti vođa straže upravo

zato što je njemu zadnja godina sudjelovanja na ovom ceremonijalu. Kad ide mijenjati svoje kolege, to uvijek čini u pratnji dvojice ministranata i dvojice vojnika, koji do Božjeg groba nose drvene puške na ramenima, a zatim ih drže u rukama, kao pravi stražari. Od početka pa sve do kraja dana klokotički katane ostaju odjeveni u specifičnoj narodnoj nošnji više od šest sati, što nije nimalo lako jer ne smiju sjesti, već stalno stojati. Sve dok čekaju svoj red kako bi zamijenili kolege, klokotički čuvari Božjeg groba sudjeluju s ostalim vjernicima u molitvama.

Stražarenje se nastavlja i sutradan, na Veliku Subotu,

kada svećenik u popodnevnim satovima ponovno izlaga Presveti Sakrament kod Božjeg groba, gdje ostaje sve do sv. Mise u 22:00, odnosno do trenutka kada iz crkve polazi procesija vjernika predvođena svećenikom koji nosi Presveti Sakrament. I stražarenje klokotičkih čuvara Božjeg groba završava polaskom procesije iz crkve. Nekima od mladih stražara je to bila zadnja prilika odjenuti se u specifičnu karaševsku nošnju i tako doprinijeti ljepoti ove jedinstvene tradicije, a neki od njih će i u godinama koje dolaze vršiti službu stražarenja kod Božjeg groba. Svima njima od srca hvala za pridonos bogatstvu običaja s kojima se ponosno mogu dičiti ne samo Klokotičanje, već i svi karaševski Hrvati.

Slavica Muselin

U KARAŠEVU JE SVEČANO OBILJEŽENA 20. OBLJETNICA OSNIVANJA DVOJEZIČNE GIMNAZIJE

Svečanost povodom obilježavanja 20. obljetnice osnivanja Dvojezične Teoretske Rumunjsko-Hrvatske Gimnazije u Karaševu održana je 7. travnja u sportskoj dvorani odgojno-obrazovne ustanove iz našeg mjesta, a kasnije i u prostorijama zgrade Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj. Organizator ovog važnog događaja bio je Zajedništvo Hrvata u suradnji

Uvodne riječi na otvaranju proslave

sa školskom ustanovom iz Karaševa. Bivši i sadašnji profesori, načelnik karaševske općine, zastupnik Hrvata u Rumunjskoj, državni tajnik u Odjelu za međuetničke odnose Rumunjske vlade, Nj. Ekselencija ambasador Republike Hrvatske u Bukureštu, predstojnik Državnog ureda za Hrvate izvan Republike Hrvatske, savjetnik s posebnim položajem za pitanja hrvatske nacional-ne manjine u inozemstvu ali i druge brojne ličnosti, svojom su prisutnošću uveličali

škole i osiguranje što boljih uvjeta za odvijanje obrazovnog procesa.

Državni tajnik u Odjelu za međuetničke odnose Rumunjske vlade Aledin Amet biranim je riječima govorio o školskoj ustanovi iz Karaševa i naglasio, između ostalog, važnost očuvanja maternjeg jezika kao bitnog čimbenika nacionalnog identiteta. „Danas mi je ispunjena jedna velika želja, a ta je doći i posjetiti ovu Gimnaziju o kojoj sam tijekom godina čuo bezbroj lijepih riječi. Što može biti relevantnije za demonstriranje činjenice da rumunjska država promovira identitet svih etničkih zajednica i njihov skladan suživot s većinskim narodom nego moja današnja prisutnost ovdje, tatarski etnik iz Konstancë, govoreći rumunjski i obraćajući se na rumunjskom jeziku hrvatskim etnicima iz Rumunjske. Ovo što vi radite ovdje, s ciljem sačuvanja identiteta s lingvističkog aspekta, vrijedno je svake pohvale. Bitno je sačuvati maternji

jezik jer ćete se na taj način identificirati u historiji“, poručio je za vrijeme svečanosti Amet Aledin, državni tajnik u Odjelu za međuetničke odnose Rumunjske vlade.

Slobodan Gera, predsjednik Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj, u svom je govoru iskazao radost i zahvalnost što su se proslavi 20. godišnjice osnivanja Gimnazije odazvali i mnogi profesori koji su mu za vrijeme školskih dana bili nastavnici, posebno istaknuvši razrednicu Corneliu Hoțu. Parlamentarni zastupnik se je u nastavku govora osvrnuo na ulogu ZHR-a u otvaranju školske ustanove koja slavi 20. godina pos-

Školski zbor

svečanost škole koja pripada svima nama.

Obrativši se okupljenima u sportskoj dvorani, načelnik karaševske općine Petar Bogdan je zahvalio svima koji su pridonijeli funkcioniranju i kontinuitetu Gimnazije, posebice nastavnom osoblju i generacijama učenika koji su pohađali nastavu u školi iz Karaševa. Prvi čovjek općine se nostalgичno prisjetio prilika koje su prethodile odobravanju osnivanja Gimnazije prije dva desetljeća jer je u tadašnjem svojstvu potpredsjednika Zajedništva i sam bio njihov akter te je osigurao prisutne da će u svojstvu načelnika općine poduzeti sve mjere za poboljšanje materijalne baze

mancării, cuptoare electrice, aragaz, chiuvetă, apă curentă, veselă completă, două frigidere mari, iar de anul trecut avem și aer condiționat.

-Ce planuri de investiții aveți pentru viitor?

Sper ca în anii care urmează să se renoveze Căminul și, dacă se poate, să se construiască un mic balcon, o mare dorință de-a mea de acum și din totdeauna. Toate Căminele Culturale din cele șapte sate carașovenești sunt prevăzute cu balcoane. În rest, idei ar fi

multe, dar din păcate, nu prea am putut să le pun în practică datorită dificultăților financiare.

-Ce activități plănuți pentru viitor?

Din septembrie vreau să încerc să adun elevi din clasele I-IV pe care să-i învăț să danseze. Am mai făcut asta în 2002-2003, și a fost un real succes, iar majoritatea tinerilor pe care i-am instruit au ajuns să activeze în ansamblul „Karaševska Zora”. Cu repetițiile ar fi o problemă, pentru că anul acesta am Căminul rezervat până

la sfârșitul lunii octombrie, pentru nunți și diferite acțiuni.

Am în vedere, dar nu anul acesta, am discutat și cu consilierii locali, să reinviem Zilele Liliacului, deoarece Căminul și Primăria erau principalii organizatori, și ne-am dori să reinviem această sărbătoare frumoasă. Pentru ca această idee să devină realitate este nevoie de o foarte bună colaborare între Primărie, Cămin Cultural și Uniunea Croaților.

TAXA DE ÎNCHIRIERE CĂMIN CULTURAL

Carașova:

-nunți: 1000 lei;
-botez, majorat, cununii: 750 lei;
-pomeni, zile de naștere: 500 lei;
-baluri: 375 lei; spectacole: 187,5 lei.

Nermed și Tabalcea:

-nunți: 500 lei;
-botez, majorat, cununii: 400 lei;
-pomeni, zile de naștere: 300 lei;
-baluri și spectacole: 100 lei.

Cererile pentru diferite evenimente pot fi depuse la sediul Căminului Cultural la directorul instituției, Mihăilă Marian (Svirac). Programul de lucru este în zilele de Luni, Miercuri și Vineri între orele 10,00-12,00. Număr de contact: 0742775370

Maria Giurchița

Redakcija selektirala iz
Dvojezične gimnazije:

Moja majka

Moje srce bije jako
Kad te sretnem moja majko.
Ti znaš da te volim
Jako, jako, jako!

Budi moja majko sretna
Ja sam tvoja dobra kćerka.
Ja te ljubim, te poštujem
Iz sveg srca se radujem.

I po danu, i po noću
Uvijek moju majku hoću.
Budi majko pored mene
Da mi srce ne uvene.

Ana Maria Tinkul, V. razred.

DA BUDEMO ONO ŠTO JESMO

April je mjesec proleća. Da se divimo zelenom šumom i bistrom rijekom. Imamo lijep krajolik. Iz Božje ruke primamo prirodu. Kako je lijepo živjeti na selu. Ovdje, kod nas, je drugi svijet. Najvažnije je imati slobodu da radimo ono što volimo. Uzeo sam u ruke neke stare fotografije i gledam kako one opisuju našu

tradiciju i stare običaje. Da ih nikad ne zaboravimo.

Na ovu temu namjeravamo pisati u Hrvatskoj grančici i čekamo učenike i učenice da nam pišu kako provode slobodno vreme, kako uče i kako pomažu roditelje u gospodarstvu.

Prof. Đuređ Sorka

USKRS U NAŠEM KRAJU

Uskrs je najveći svetak kod kršćanskih naroda. Za ovaj sveti dan posebno se spremamo i pomažemo oko kućnih poslova, čistimo, čukamo jajca, uređujemo dom i molimo zajedno s roditeljima.

Svaku godinu u dobu Uskrsa čistimo duše ispovjedajući

se. U posno vrijeme idemo s roditeljima na križnji put, petkom i nedjeljom, imamo velike emocije, budući da se sjećamo koliko je patil Isus Krist za narod. Ipak, za ovaj dan sveti, da se radujemo jer nas je Isus Krist otkupil od greja.

Učenici XI. razreda Srednje škole iz Karaševa.

INTERVIU CU DIRECTORUL CĂMINULUI DIN CARAȘOVA

În centrul comunei Carașova se află Căminul Cultural, instituție care de-a lungul deceniilor a găzduit numeroase evenimente culturale, artistice și educative, prilejuate de diverse evenimente.

Directorul acestei instituții culturale este domnul Mihăilă Marian, un manager implicat și dăruit promovării culturii.

-De câți ani sunteți directorul Căminului Cultural din Carașova?

Sunt directorul Căminului începând cu anul 1996 și până în prezent. Din octombrie 1993 și până în aprilie 1996 am fost director interimar, până în momentul în care am susținut examenul și, prin concurs, am ocupat postul cu drepturi depline. Examenul l-am susținut la Inspectoratul de Cultură din Reșița.

În Cămin sunt din anul 1974, când, de la vârsta de 14 ani, am început să activez în ansamblul „Mladi Karașevci”, formație a Căminului Cultural. După ce m-am însurat mi-am adus și nevasta și am activat împreună în ansamblu. Apoi, au urmat copiii. Amândoi au activat în cadrul formației cultural-artistice „Karașevska Zora”, ansamblu al Uniunii Croaților din România. Practic, nu am părăsit Căminul niciodată.

-Povestiți-ne despre succesele dumneavoastră!

Am fost unul dintre membrii fondatori ai formației cultural-artistice „Karașevska Zora”, care a luat naștere în anul 1991, iar în anul 1993 am fost ales ca președinte al formației, funcție pe care am ocupat-o până în anul 2002. În tot acest timp, am avut și rol de instructor, coregraf și scenograf, le-am făcut și cântecele, pe care le-am pus pe melodii, le-am transcris pe înțelesul carașovenilor, astfel încât să se deosebească de cele sârbești. Alături de ansamblul „Karașevska Zora” am străbătut jumătate din Europa, am participat la toate festivalurile naționale și internaționale la care am fost invitați, printre care Croația, Serbia, Ungaria, Austria. Mă mândresc în mod deosebit cu participarea împreună cu ansamblul la prima ediție a festivalului Proetnica. Ca director de Cămin le-am asigurat spațiu pentru repetiții, le-am oferit scena și o sală în care să se întâlnească. Astfel, prin ei și Căminul Cultural avea activitate.

În anul 2011, printr-un proiect de cooperare transfrontalieră al Uniunii Europene am făcut un curs de specializare în Timișoara și Serbia la care au participat români, sârbi și unguri. Dintre 250 de comune înscrise, doar 25 au fost alese să participe la proiect, printre care și Carașova. Pentru asta m-am implicat trup și suflet.

Am o foarte bună colaborare cu primarul comunei, Bogdan Petru, precum și cu Uniunea Croaților din România, în special cu președintele și deputatul UCR, domnul Ghera

Giureci-Slobodan, organizație al cărei membru sunt și eu. Actualmente ocup funcția de secretar al organizației locale UCR Carașova, iar timp de trei mandate am ocupat și funcția de consilier local.

Am contract de colaborare cu Biserica Romano Catolică Carașova și cu Liceul Bilingv Româno-Croat Carașova. De asemenea, am o strânsă colaborare cu Biblioteca Comunală, iar atunci când avem acțiuni comune ne ajutam unii pe alții. De-a lungul timpului am primit numeroase delegații și oficialități din Croația și nu numai. Ambasadorul Croației în România ne-a vizitat de nenumărate ori. Și, ca o curiozitate, am scris și poezii, care au fost publicate în revista locală „Hrvatska Grančica”.

-Spuneți-ne câteva lucruri despre istoria Căminului Cultural!

Căminul Cultural din Carașova a fost inaugurat în anul 1972, iar directorul de atunci a fost domnul Radan Mihai. Între anii 1980-1983, directorul Căminului a fost Radan N. Mihai. În anul 2012 instituția este renovată și devine multifuncțională, aici putându-se organiza nunți, botezuri, cununii, majorate, zile de naștere, etc. Avem toate facilitățile și utilitățile necesare, de la mese și scaune pentru 300 de persoane, bucătărie dotată corespunzător, până la cazane pentru prepararea

tojanja te je poručio nastavnicima da sačuvaju istu odanost i privrženost poučavanju učenika koju su pokazali u svim prethodnim godinama: „Udio ZHR-a u otvaranju i daljnjem funkcioniranju Gimnazije je bio značajan, odlučujući, rekao bih. Nije jednostavno otvoriti na selu Gimnaziju u kojoj učenici mogu pratiti nastavu i na svom jeziku i isto toliko teško je održati da funkcionira puna dva desetljeća, pogotovo kad znamo da hrvatska zajednica iz Rumunjske ne broji više od 6.000 stanovnika. Kao posebno zaslužnu osobu za otvaranje naše Gimnazije izdvojio bih prof. Milju Radana, mog prethodnika na čelu krovne organizacije Hrvata u Rumunjskoj, ali isto tako bih spomenuo i tadašnjeg ministra obrazovanja Liviua Maiora te tadašnje rukovodstvo Zajedništva Hrvata. Međutim, za dobro funkcioniranje i uspješne rezultate veoma je važan svakodnevni naporni rad profesora i svih zaposlenika škole, i upravo zato im s ovom prilikom izražavam priznanje i zahvalnost te im poručujem da sačuvaju istu odanost i privrženost u poučavanju učenika koju su pokazali u svim ovim godinama”.

Nakon pozdravnih govora u sportskoj dvorani uslijedio je umjetnički program kojeg su priredili formacija „Karașevska zora”, Školski zbor i Klokotički tamburaši. An-sambl Zajedništva Hrvata je predstavio tradicionalne plesove specifične Karașevu, Školski zbor je otpjevao „Odu radosti”, „Ima jedna duga cesta” i „Isuse, volim te”, a Klokotički tamburaši su otpjevali nekoliko društvenih i duhovnih pjesama, među kojima „Žuto lišće”, „Veselo je društvo naše” i „Kakav prijatelj je Isus”. Također, povodom proslave 20. godišnjice škole organizirane su u učionicama

Karașevska Zora

školskog objekta kreativne učeničke radionice raznih tematika.

Drugi dio ceremonije, gdje su bili uključeni svečani prigodni govori prisutnih личности,

prikazivanje kratkometražnog dokumentarca o povijesti školstva iz Karașeva i zajednički domjenak, održan je u zgradi Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj. Predsjednik Slobodan Gera je prikazao najbitnije događaje u razvoju školstva u Karașevu, od svojih samih početaka iz polovice 18. stoljeća pa sve do naših dana, Zvonko Milas, predstojnik državnog ureda za Hrvate izvan R. Hrvatske govorio je o jeziku kao važnom čimbeniku za očuvanje identiteta i naglasio spremnost Državnog ureda za podršku iseljeništva putem raznih programa, projekta i drugih aktivnosti, a Njegova ekscelencija dr. Davor Vidiš nije krio sreću i ponos što ima vrijednu, korektnu i radišnu zajednicu. Profesori Đuređ Sorka, Mikola Gera, Mircea Marila i Alina Miștoiu, ravnatelji Gimnazije od osnutka iz 1996. godine, iskazali su zadovoljstvo dosadašnjim radom i spremnost da i u budućnosti doprinesu što kvalitetnijem odgojno-obrazovnom radu na dobrobitu svih učenika.

Na kraju svečanosti, predsjednik Zajedništva je zahvalio učenicima, profesorima i djelatnicima Gimnazije za čestit rad u svim ovim godinama, a zatim je dodijelio zahvalnice nastavnom osoblju škole i drugim zaslužnim osobama, sa željom da i u budućnosti postižu dobre rezultate. Kao znak priznanja za uspješan rad na čelu školske institucije iz Karașeva, četvorici ravnatelja Gimnazije uručeni su na samom kraju svečanosti prilagođeni plaketi.

Ivan Dobra

Klokotički tamburaši

Sudionici u Amfiteatru

USKRS SVEČANO PROSLAVLJEN U KARAŠEVU

Ove godine, katolički i pravoslavni vjernici diljem svijeta zajedno su 16. i 17. travnja proslavili blagdan Isusova uskrsnuća, Isusovu pobjedu nad smrću i nad grijehom. Uskrs je najvažniji blagdan u životu svakog kršćanina, to je blagdan novog života Isusa Krista, ali i svakog vjernika.

Obnova bračnih zavjeta

Za vrijeme Svete mise

Veliki četvrtak označava posljednji dan korizme, a na taj dan navečer započinje vazmeno trodnevlje (Veliki četvrtak, Veliki petak, Velika subota). Katolici se na Veliki četvrtak spominju Isusove posljednje večere, kada je prema vjerovanju Isus oprao noge apostolima, a od toga dana imamo ono najbitnije u svojoj vjeri i kršćanskom životu, euharistiju - Svetu Misu i Pričest. Do toga dana valjalo je pospremati stan, okrečiti, oprati, očistiti kuću i dvorište i zabranjeno je sijati sjemenje i raditi poslovi na polju. Na Veliki četvrtak, karaševski Hrvati pale vatre za duše pokojnih u ranu zoru, prije jutarnje Zdrave Marije te boje i ukrašavaju uskrsna jaja. Šareno jaje predstavlja samu simboliku Uskrsa. Jaje je simbol rođenja života, izlazak piletu iz jaja simbolizira uskrsnuće Isusa Krista te njegov izlazak iz groba.

Na Veliku subotu crkva iz

Karaševa je bila prepuna vjernika koji su se okupili najprije ispred crkve, gdje je velečasni Petar Rebedžila, župnik crkve Marijina Uznesenja, blagoslovio vatru naloženu u blizini crkve, a zatim je upalio uskrsnu svijeću blagoslovljenom vatrom te podjelio i ostalim vjernicima svjetlost uskrsnuća. Na kraju uskrsne mise slijedila je procesija kroz Luku, predvođena svećenikom, koji je nosio Presveti Sakrament, dok su ministranti i vjernici s upaljenim svijećama pjevali uskrsne pjesme, unatoč kiši koja je padala bez prestanka.

Na samom Uskrsu vlč. Petar Rebedžila je prenio karaševskim vjernicima uskrsnu poruku temišvarskog biskupa, Martina Rossa: "On, onaj bogati, odlučio je postati siromahom radi našega spasenja, uzeo ljudski izgled i pristao je biti svjedokom svijetu naših neuspjeha. Uzeo na se sve grijehe i, samim time, sve naše nevolje. Da, On sam je postao učesnik u našoj patnji i smrti, i tako je nas pomirio s

Bogom i s našim bližnjima, kroz ispaštanje na drvu križa. Kroz svoje svete rane, bili smo spašeni. On je postao po nas izbavitelj, spasitelj svijeta!"

Ove godine, na Uskrsni ponedjeljak svečana misa je bila uveličana s prisutnošću triju parova koji su proslavili 50. godinu zajedničkog života ili zlatnu svadbu. Gruescu Marian i Marta, Petruc Marian i Lina te Bačuna Milja i Marija obnovili su zavjete i potvrdili pred obitelji i svim prisutnima u crkvi, pedeset godina braka provedenih uz puno međusobnog razumijevanja i poštivanja. Karaševski svećenik uputio je prigodne riječi slavljenicima te im poželio još punih zajedničkih sretnih godina u krugu obitelji i najmilijih. Nakon obnove zavjeta u crkvi proslava pedesete godišnjice braka nastavila se u obiteljskim domovima.

Lina Tincul

DOBROTA I USKRS

Što nam sve poručuje događaj Isusovog uskrsnuća i njegovog 'ukazanja'?

U svakom slučaju ne radi se o historijskom opisu nego je govor o trajnom događanju. Uskrsnuće se trajno događa. Trajno se događa i ukazanje Isusovo. Ali da se doživi potrebno je da se i mi samo otvorimo božanskoj moći. Božanskoj ljubavi. Uvijek se događa isto. Nitko nije očekivao Isusovo uskrsnuće. Marija Magdalena misli da je vrtlar. Apostoli misle da je neki duh, a učenici na putu u Emaus ne mogu ga prepoznati, iako su mu se divili i slušali njegove riječi. Bili su i živjeli s njime i opet ga ne prepoznaju. Kad se rodio nitko nije očekivao da će se na taj način pojaviti Mesija. Kad je umro opet nitko nije mislio niti se nadao uskrsnuću. To događanje svima je bilo nepoznato iako je u njihovom pismu prisutno kao nada i vjera.

Svete žene, u svojoj vjernosti, traže Isusa među mrtvima, ne mogu ga imaginirati kao živa. Ovo je slika i nas kršćana (Usp. Bonhoefer) koji ga tražimo tamo gdje on nije. On je sa živim ljudima. Toliko im je govorio i još ga ne poznaju...

On im je govorio kako je Bog govorio kroz povijest i ljudi ga nisu poznavali. Da li bi i nama kao i učenicima u Emaus Krist mogao nabrojiti momente kad nam je sve ovo najavljivao - sve što će se dogoditi. I kada su spoznali da je živ ni tada im nije jasno - tada se pojavljuju njihove imaginacije. Trebalo bi da Bog bude podložan čovjeku, a ne

obratno... Karakteristika je Kristove ljubavi da nadilazi vrijeme i prostor, da nadilazi materiju i materijalni život.

Sve je ovo naša povijest i naša smrt. Tko je susreo uskrslog Krista slijedio ga je, a koji su otišli od njega nisu ga upoznali - tako nam svjedoče Djela Apostolska. Naš ljudski život najviše kaže o našem upoznavanju Krista ili o samom priviđenju. Tko je upoznao uskrslog Krista taj je upoznao božanstvenost ljubavi. U ljubavi se uskrisuje, u

ljubavi se spoznaje Krista. U 'Galileji' (u prirodi) se susreće i upoznaje Krista. Također Galilejci dolaze u Jeruzalem (u grad) pričati o Uskrsnuću. A povratnici iz 'Emausa' (koji su otkrili Isusa) pričaju o Isusu. Čak su još u tami i sumnji i njegovi apostoli !!! Ovdje bi se moglo reći da obraćenici obraćaju Crkvu.

Koliko li su puta u ovoj povijesti 'pokopali Isusa' i navalili na njegov grob kamen, a on opet uskrisuje. Isus se uvijek vraća, ne kao neki izmišljeni ideal nego kao život i prijatelj. Bit je da se otvori čovjek prema drugome čovjeku koji je također putnik. Kad bi druge ljude primali kao braću uvijek bi imali priliku susresti uskrslog Krista. Problem je u nama što ne poznamo čovjeka kao "djete Božje" pa ne prepoznamo ni Krista. Tko god prepozna čovjeka prepoznao je Boga, i obrnuto. Tko god vjeruje u Boga

prepoznaje čovjeka. Kad bi znali dijeliti život i kruh s potrebnima mi bi upoznali Isusa. Ovome nas uči svako slavljenje Euharistije.

Kroz poruku prepoznavanja Isusa u Emausu poručuje se način vjerovanja. Ukazuje se koje je naravi kršćansko vjerovanje. Bog se objavljuje preko čovjeka. Preko utjelovljenja, ali i preko služenja drugim ljudima. Kad god lomimo kruh s drugima mi smo na Božjem putu. Ovim se načinom potvrđuje realnost kršćanskog vjerovanja. Ne može se ostati samo na lijepom i pobožnom meditiranju. Čovjeku treba pristupiti otvoreno, time liječimo sebe i njega. Samo otvorenošću srca jedni druge prepoznamo. Lomljenje kruha znači djeljenje životnih briga zajednički.

Egoistički interesi ne znam kako regulirani nikada ne stvaraju zajedništvo niti su zdravi ni za onoga tko ima puno niti za onoga koji nema ništa. Danas se mi nalazimo u gradu (u Jeruzalemu) u kojemu se Isusa sve manje i manje prepoznaje. Puno je egoizma, a malo zajedništva. Ljudi se doživljavaju jako usamljeno i izolirano. U takvom stanju se vrlo teško doživljava uskrsnuće. U zajedništvu se liječi sumnja (Toma), u zajedništvu se nadvladava tuga (apostoli), u zajedništvu se doživljava utjeha i spoznavanje Uskrsnuća (Emaus) - kršćanstvo je vjera zajedništva i ljubavi. Gradovi, mi, danas trebaju otići u Emaus, ali i ljudi iz Emausa doći u gradove. Onda ćemo jedni i drugi razumjeti objavljena Pisma.

Dr. theol. Davor Lucacela

ŠEDINȚA ORDINARĂ A CONSILIULUI LOCAL

Luni, 24 aprilie 2017, la ora 9,00, în sala de ședințe a Căminului Cultural Carașova a avut loc o ședință ordinară a Consiliului Local. Ordinea de zi a cuprins patru proiecte de hotărâre și capitalul diverse. Ulterior, ordinea de zi a fost suplimentată de către primarul comunei cu

încă patru proiecte de hotărâre, iar aleșii locali au aprobat în unanimitate forma finală a ordinii de zi.

La primul punct de pe ordinea de zi a fost aprobat, cu unanimitate de voturi, un număr de opt posturi de asistenți personali ai persoanelor cu handicap grav, pentru anul 2017. Cu număr maxim de voturi a fost aprobat și proiectul de hotărâre privind îndreptarea unei erori materiale din cuprinsul Hotărârii Consiliului Local al comunei Carașova, nr.76 din 29 noiembrie 2013. De

Căminul Cultural din Carașova

asemenea, vot favorabil a primit și proiectul de hotărâre privind vânzarea directă a terenului aferent construcției unui magazin situat în localitatea Nermed.

Consilierii locali au respins un singur proiect de hotărâre, legat de închirierea prin licitație publică a unor suprafețe de pajiști aparținând comunei Carașova. Este vorba de o singură cerere depusă de către un cetățean al comunei, pentru o suprafață de 30 ha. Proiectul de hotărâre a fost respins, obținând șase voturi pentru, trei împotrivă și o abținere.

Vot favorabil au primit și toate cele patru proiecte de hotărâre adăugate ulterior pe ordinea de zi, care au fost aprobate cu unanimitate de voturi de către consilierii locali. Primele două hotărâri fac referire la fondul de garantare pentru

canalizării, și anume, accesarea fondului de garantare și aprobarea valorilor. Ultimele două hotărâri se referă la implementarea unui proiect de modernizare a Căminului Cultural Carașova, prin care se urmărește accesarea, prin fonduri europene, a unei sume de 500 mii de euro, care va fi întrebuințată la reabilitarea termică a Căminului și pentru reabilitarea acoperișului, care se află într-o stare avansată de degradare.

Maria Giurchița

PRIKUPLJUJU SE STARI PREDMETI ZA MUZEJ

Molimo sve zainteresirane stanovnike iz karaševskih sela da se pridruže Zajedništvu Hrvata u nastojanju prikupljanja vrijednih predmeta za zbirku Etnografskog muzeja u Karaševu. Zamišljen i strukturiran kao jedan stari karaševski dom s potrebnim popratnim sadržajima, Muzej je prvenstveno zaokupljen tradicijskom kulturom karaševskih Hrvata na rumunjskom prostoru, tako da će u zbirci muzeja biti inventirani i konzervirani predmeti

iz lokalnog kruga, koji ističu vrijednost kulture naše zajednice.

Pozivamo ovim putem sve žitelje karaševskih sela koje posjeduju i namjeravaju donirati Etnografskom muzeju vrijedne stvari iz prošlosti (od starih predmeta vezanih za stočarstvo, zemljoradnju i predmeta koje su koristili zanatlije, pa sve do tradicionalne karaševske muške i ženske nošnje za razne prilike) da se obrate Ivanu Frani i predsjednicima lokalnih organizacija ZHR-a:

Ivan Frana (Jabalče i Karaševo, na tel. broj 0761135960)

Ivan Todor (Nermid, na tel. broj 0767867401)

Marjan Miloš (Ravnik, na tel. broj 0729596502)

Đuređ Šera (Lupak, na tel. broj 0757029946)

Milja Žurkul (Klokotič, na tel. broj 0769638841)

Petar Lugožan (Vodnik, na tel. broj 0723888648)

Rukovodstvo ZHR-a

ODRŽANA DRŽAVNA OLIMPIJADA HRVATSKOGA JEZIKA I KNJIŽEVNOSTI

Od 19. do 25. travnja, u gradu Vaslui održana je državna olimpijada iz hrvatskoga jezika i književnosti.

Kao i u prijašnjim godinama, uz hrvatski materinski jezik državna se olimpijada održala i za ruski materinski i za ruski kao moderni jezik (odnosno ruski kao strani jezik). Na državnoj fazi Olimpijade sudjelovalo je sveukupno oko 150 učenika ruske i hrvatske nacionalnosti.

Grad Vaslui ugostio nas je četiri dana i organizatori su se pokazali kao vrlo ljubazni domaćini. Nakon 19 sati putovanja otežanog zbog snijega, ekipa školskog inspektorata dočekala nas je toplo, sjajnim kulturno-umjetničkim programom koji su pripremili djeca i mladež za ovu prigodu.

munjske i glavni je grad istoimene županije, blizu granice s Moldavijom, u dolini rijeke Bârlad.

U gradu ima nekoliko više ili manje poznatih turističkih atrakcija poput parka Copou u kojem se nalazi Aleja pisaca (Alea Scriitorilor,

Județean Ștefan cel Mare, Palatul Mavrocordat, Palatul Copilor, Casa Ghica, Palatul Justiției, Casa Madarjac, Casa Ornescu, Biblioteca Județeană. Povijesno su važne i crkve: Biserica Sfântul Ioan, Biserica Sfântul Nicolae i Biserica Adormirea Maicii Domnului.

Kao i do sada, učenici su na olimpijadi morali pisati pismeni rad koji se sastojao od tri dijela: gramatički dio, književnost i pisanje sastava ili eseja. Ove su godine učenički

radovi bilo vrlo dobri, bolji nego u prijašnjim godinama. Sa velikim zadovoljstvom se moglo primjetiti da je bitno poboljšana razina lijepog i kreativnog izražavanja i poznavanje hrvatskog standardnog jezika.

Maria Lațchici

NR. CRT.	NUME SI PRENUME	CLASA	SCOALA DE PROVENIENȚA	LOCALITATE	NOTA	PREMIUL
1	Catici L. Diana Maria	7	Liceul Teoretic Bilingv Româno-Croat Carașova	Carașova	9,90	I
2	Tincul P. Suzana Maria	7	Liceul Teoretic Bilingv Româno-Croat Carașova	Carașova	9,70	II
3	Iovanac P. Miriana	7	Școala Gimnazială Lupac	Lupac	9,50	III
4	Giurchița G. Nina Maria	7	Liceul Teoretic Bilingv Româno-Croat Carașova	Carașova	9,00	MENTIUNE
5	Latchici M. Ivana-Maria	8	Școala Gimnazială Lupac	Lupac	9,80	I
6	Banac M.N. Izabela-Mihaela	8	Școala Gimnazială Lupac	Lupac	9,80	I
7	Cheda G. Anka Dennisa	8	Liceul Teoretic Bilingv Româno-Croat Carașova	Carașova	9,40	II
8	Duma P. Maria-Bianka	8	Școala Gimnazială Lupac	Lupac	9,40	II
9	Șera G. Gheorghe	8	Școala Gimnazială Lupac	Lupac	9,10	III
10	Boșca M. Maria	8	Școala Gimnazială Clocotici	Clocotici	8,80	MENTIUNE
11	Muselin P. Mateo - Robert	8	Școala Gimnazială Clocotici	Clocotici	8,60	MENTIUNE
12	Pozderca G. Marta	10	Liceul Teoretic Bilingv Româno-Croat Carașova	Carașova	9,60	I

Prije samog programa školski županijski inspektor za moderne jezike, prof. Alexandru Miță održao je pozdravni govor popraćen dobro osmišljenim video prikazima sa znamenitostima Hrvatske i Rusije.

Sam grad Vaslui nalazi se na sjevero istoku Ru-

nazvana prema bistama velikih rumunjskih pisaca koje su postavljene tamo), park Teatrul de Vară, park Tineretului i dr. Povijesno su važni arheološki ostaci Gospodskog dvora Stjepa velikog (Ruinele Curții Domnești a lui Ștefan cel Mare). U gradu se nalazi još i nekoliko muzeja i kulturnih institucija: Muzeul

HRVATSKI TRIO U TEMIŠVARSKOM POLI-U

I ako se u zadnjem vremenu pojačao apetit rumunjskih klubova za stranim igračima, hrvatski nogometaši nisu često puta bili na dometu interesa rumunjskih menadžera. Najviše je stranaca ovdje dolazilo iz zemalja poput Brazila, Portugala ili Srbije. Štoviše, pored Srbije, sve su druge zemlje bivše Jugoslavije pojedinačno dale tijekom vremena rumunjskom prvenstvu puno više igrača negoli Hrvatska.

Zato je svojevrsno čudo da u prvoligaškom nogometnom klubu ACS Poli Timișoara igraju danas čak trojica nogometaša iz Hrvatske. Njihova imena su: Josip Šoljić, Josip Fuček i Leopold Novak. Prva su dvojica potpisala za temišvarski klub u siječnju ove godine, dok je Novak pristupio ekipi nešto ranije, u jeseni 2016.

Dolazak hrvatskih nogometaša u Poli nije se dogodio u najsretnijim danima temišvarskog kluba. Naime, u ovu sezonu prve lige Poli je morala krenuti od -14 bodova, nakon što ju je komisija za licenciranje kaznila zbog neispunjavanja propisa play outa te drugih nepravilnosti u vezi s transferima nekih igrača. Unatoč poteškoćama, temišvarska je ekipa mobilizirala svoje snage i uspjela se popeti na ljestvici iznad zone ispadajućih mjesta u kojoj se nalazila na početku sezone. Vjerujem da se to dogodilo i zahvaljujući novim „akvizicijama“ iz Hrvatske, gore spomenutim nogometašima.

Našim sam Hrvatima pristupio jednog lijepog i sunčanog ožujskog dana sa željom da otkrijem priču o njihovom dolasku i uklapanju u temišvarsku ekipu.

Defenzivni vezni **Josip Šoljić** rođen je 18. lipnja 1987. godine i bivši je igrač Intera iz Zaprešića. On nam je rekao, između ostalog, da se s Josipom Fučekom zna već 15 godina, da su zajedno igrali u NK Zagrebu i NK Lučko te da su, uz to, i dobri prijatelji.

„Prošle godine u kolovozu bio sam u Rumunjskoj jer sam trebao potpisati za Gaz Metan Mediaș. Bio sam tamo na lječničkom pregledu, već sam trebao potpisati ugovor, međutim se nešto zakompliciralo, tako da je to propalo i vratio sam se u Hrvatsku. Možda je to i bolje jer inače ne bih došao ovdje. Ja sam rođen u Gradačcu, ali je moj je otac išao u školu u Zagrebu, pa je od 1990. cijela naša obitelj preselila tamo. Gdje god sam igrao svugdje mi je bilo lijepo. Stvarno ne mogu se na nijedan klub požaliti, ja se nadam da će mi i ovdje u Temišvaru biti odlično! Moram reći da sam ugodno iznenađen, grad je odličan, ekipa je odlična, rezultati nas isto sada prate, tako da moram reći da je za sada sve odlično. Ekipa me prihvatila, ne mogu se požaliti ni jedne sekunde, ja se nadam da su oni zadovoljni sa mnom, jer sam ja sa svima jako zadovoljan. Krenulo je super, nadam se da će tako i nastaviti!”

Lijevi bek **Josip Fuček** rođen je 26. veljače 1985. u Zagrebu i došao je u temišvarsku momčad iz islandskog Vikingura Reykjavik, gdje je proveo jednu sezonu. Igrao je još u prvenstvima Austrije, Slovenije

te, naravno, Hrvatske. Za ekipu iz Temišvara kaže da ga je vrlo dobro primila te da nije uopće bilo problema oko adaptacije.

„Rumunjska liga dosta je fizički zahtjevna. I hrvatska je liga zahtjevna fizički ali se nekako više teži igri. Igrači su tehnički stvarno dotjerani, vidite i sami koliko je igrača iz Hrvatske po Europi u velikim klubovima, tako da je Hrvatska jako talentirana zemlja po pitanju tih nogometaša, sportaša općenito. Što se nogometne igre tiče tu stvarno težimo nekakvom stilu igre, hajmo reći, Španjolske, gdje se više teži taj pas igri. Tu u Rumunjskoj, koliko sam ja vidio, jako, jako se polaže u tu fiziku, u tu spremu... Jako puno

trčimo, jako puno radimo, moramo igrati timski, kao ekipa, ali, evo, nama to prolazi. Skupili smo puno bodova, ali, nažalost izgubili smo tih 14 bodova, jer da ih nismo izgubili vjerojatno bismo igrali u play offu“.

Ja u principu igram desno krilo, ali ovdje igram na lijevoj strani i zbog toga jako malo dolazim u priliku za šut, za neku pas igru kojoj ja više težim. Ja sam više igrač individualan, ovdje dajem za ekipu maksimum na ovoj strani, ali se najbolje osjećam na toj desnoj strani, gdje mogu ulaziti u sredinu, gdje mogu podvaljivati loptu, gdje mogu surađivati sa suigračima, gdje mogu i šutati puno više po голу. Ja sam po prirodi jako veliki emotivac i temperament, pogotovo na terenu, tako da kada uđem u neku dobru priliku za gol i promašim, jako mi je teško. Ljudi na tribinama ne razumju kako je igračima u takvim trenucima, pogotovo kad pucaš i promašiš neki jedanaesterac, neku bitnu šansu za pobjedu ekipe, pa,

ČESTITKE SVIM SUDIONICIMA

Osim čestitanja svim sudionicima i onima koji su osvojili nagrade treba zahvaliti i čestitati svim profesorima hrvatskog jezika koji su pripremali naše učenike: prof. Mariji Dogariu, prof. Alini Miștoiu, prof. Marijanu G. Lucaceli, prof. Marijanu B. Lucaceli te prof. Milji Todoru koji je pratio učenike. Također, treba čestitati i svim učiteljicama, odgojiteljicama i odgojiteljima koji podučavaju hrvatski jezik u nižim razredima.

Zahvaljujemo rukovodstvu ZHR-a, posebno zastupniku g. Slobodanu Gheri, na osiguranom prijevozu i svim ostalim detaljima za koje se pobrinula gđica Maria Calina koja nas je pratila u Vaslui, Veleposlanstvu Republike Hrvatske u Bukureštu na poklonima i svakako već spomenutom inspektoru prof. Alexandru Miță i njegovoj ekipi koji su bili s nama 24 od 24 sata.

nažalost, izgubiš zbog te situacije...to je jako teško, ali, eto, mi se moramo s tim nositi, moramo ići dalje“!

Leopold Novak, obrambeni je igrač, rođen 3. prosinca 1990. godine u Makarskoj i jedini od trojice Hrvata u Poli-u koji je i prije nastupao u rumunjskom prvenstvu, a za današnju ekipu kaže da ga je prihvatila kao jedna prava obitelj.

„Poznao sam dva igrača kada sam došao u Poli: Străuța i Șeronia. Bili su sa mnom u Brașovu. Ovdje mi se sviđa i grad i hrana je odlična. Mentalitet je kao i kod nas, sve je skoro slično. Sviđa mi se više ovdje u Temišvaru nego u Brașovu, gdje je nekako dosta hladan grad, dok se ovdje osjećam kao kod kuće.

Od svih klubova, pošto sam ja iz Dalmacije, najviše volim Hajduk Split. Uvijek će tako biti, do kraja mog života će mi biti najdraži klub. To je nešto posebno za nas iz Dalmacije...dijete kad ispuni dvije godine, odmah ide s ocem na stadion.

Trener je veoma zanimljiv, moram priznati da nisam imao nikad ovakvog trenera. Nije strog, opuštenu je atmosfera, ali ga svi slušaju. A ovo što se dosad dogodilo, ovi dobri rezultati, mislim da je trenerova zasluga. Izvadio je maksimum od nas...i ako ostajemo u ligi bit će kao da smo osvojili Ligu prvaka, s obzirom na to s kolikim smo minusom krenuli. Ali ja vjerujem, kao i svi ostali igrači ovdje, da ćemo i dalje ostati u ligi“!

Daniel Lucacela

Svima želimo puno uspjeha na nadolazećim finalnim provjerama i vidimo se sljedeće godine!

Maria Lațchici

Olimpijci iz karaševskih sela